

Folketingets Udenrigsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

0

Dato: 10. december 2004
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4013-26 til 29
Sagsbeh.: JGO
Fil-navn: FT-spm/U-spm/nr.

Under henvisning til Udenrigsudvalgets breve af 9. og 12. november 2004 (URU alm. del – spørgsmål 21, 22, 23 og 25) følger hermed i fem eksemplarer besvarelsen af spørgsmål nr. 21, 22, 23 og 25.

Bertel Haarder

/ Oluf Engberg

Dato: 10. december 2004
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4013-29
Sagsbeh.: JGO
Fil-navn: FT-spm/U-spm/nr.

Besvarelse af spørgsmål nr. 25 stillet af Folketingets Udenrigsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 12. november 2004 (URU alm. del – spørgsmål 25).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 8. november 2004 om samrådspørgsmål C om kvinder og børn, der efterlades i udlandet."

Svar:

Nedenfor gengives mit talepapir fra samrådet den 8. november 2004 om samrådspørgsmål C.

"Talepapir til brug for besvarelse af samrådspørgsmål C i Folketingets Udenrigsudvalg den 8. november 2004

Samrådspørgsmål C:

"Hvad vil ministeren foretage sig for at sikre, at kvinder og/eller børn ikke efterlades i udlandet uden mulighed for at kunne forsørge sig selv, jf. artiklen "Indvandrermand dumper deres koner i udlandet" i Information den 15. oktober 2004?"

[Om det principielle synspunkt, at retsstilling ved udlændinges skilsmisse i udlandet bør være den samme som ved skilsmisse i Danmark]

En familiesammenføringstilladelse kan som udgangspunkt inddrages, når samlivet med den herboende person ophører – og det gælder, uanset om samlivet ophører her eller i udlandet.

Det forhold, at et ægtepar bliver skilt i udlandet, betyder altså ikke i sig selv, at en familiesammenført udlænding som følge heraf skal gives en opholdstilladelse på et andet grundlag.

Sådan mener jeg, det fortsat bør være. Jeg vil i den forbindelse gerne pege på, at en generel regel, hvorefter en udlænding får permanent opholdstilladelse, hvis den pågældende efterlades i udlandet af sin ægtefælle, vil åbne for misbrug.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at jeg lige så lidt som andre bryder mig om at læse om sager, hvor herboende mænd efterlader deres hustru under et ophold i hjemlandet med det formål at undgå at betale ægtefællebidrag.

Det er derfor med tilfredshed, jeg har konstateret, at de gældende regler allerede i dag sikrer en familiesammenført udlændings retsstilling i sådanne sager.

[Om inddragelse efter udlændingeloven]

Efter udlændingeloven er det sådan, at en familiesammenføringstilladelse ikke inddrages som følge af samlivsophør, hvis en inddragelse vil virke særligt belastende for den pågældende.

Humanitære hensyn kan således bevirke, at en familiesammenføringstilladelse ikke skal inddrages.

Det kan bl.a. være tilfældet, hvis inddragelsen må antages at virke særligt belastende på grund af udlændingens tilknytning til personer her i landet eller som følge af udlændingens personlige forhold.

Hvis samlivet er ophørt som følge af overgreb eller anden overlast, vil dette ligeledes tale imod, at familiesammenføringstilladelsen inddrages.

[Om muligheden for at genindrejse i Danmark under sagens behandling]

Heller ikke i de tilfælde, hvor familiesammenføringstilladelsen faktisk inddrages, efterlades udlændingen i en situation, hvor hun ikke har mulighed for at sikre sig den retsstilling, som hun ellers er berettiget til.

Udlændingestyrelsen bemyndiger i disse sager den danske repræsentation til at udstede en tilbagerejsetilladelse til den pågældende, så hun kan genindrejse i Danmark i forbindelse med behandlingen af inddragelses- eller bortfaldssagen.

Hvis hun ikke har et nationalitetspas, fordi ægtefællen har taget dette fra hende, og fordi myndighederne i hendes hjemland ikke vil udstede et nyt pas, udsteder den danske repræsentation et laissez-passer, som kan bruges i forbindelse med genindreisen i Danmark.

Det sker efter bemyndigelse fra Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen tager således i forbindelse med sagens behandling hensyn til, at kvinden får mulighed for at afslutte sit ophold i Danmark og medtage sit bohave under ordnede forhold.

Der bliver dermed taget hensyn til, at udlændingen her i landet kan have behov for at rejse sag om betaling af ægtefællebidrag eller lignende.

[Om hustrubidrag]

Udlændingelovgivningen er imidlertid ikke ene om at sikre kvindens retsstilling.

Hvis hustruen efterlades af manden i udlandet i et forsøg på at undgå at betale hustrubidrag, kan hun søge om separation eller skilsmisse i Danmark, når manden bor her.

Som et vilkår for separation eller skilsmisse kan hustruen anmode retten om at bestemme, at manden har pligt til at betale hustrubidrag.

Under ægteskabet – inden en separation eller skilsmisse – har manden pligt til at forsørge hustruen.

Når manden har pligt til at betale hustrubidrag, kan et statsamt i Danmark behandle en ansøgning om fastsættelse af bidrag. Dette gælder også selvom hustruen bor i udlandet.

Hvis ægtefællerne er blevet separeret eller skilt i udlandet uden bidragspligt, kan hustruen anlægge en retssag med påstand om ændring af vilkåret om hustrubidrag, så længe manden bor her.

[Om en styrket informationsindsats]

Det er efter min opfattelse afgørende, at de berørte kvinder får hjælp til at gøre deres rettigheder gældende.

Dette kan ikke sikres alene gennem lovgivningen og administrationen heraf.

I de tilfælde, hvor hustruen ikke efterfølgende kontakter de danske myndigheder, vil der jo netop ikke opstå en situation, hvor de danske myndigheder får mulighed for at reagere.

Informationsmateriale, der retter sig direkte mod de udsatte kvinder med oplysning om kvindernes rettigheder og med anvisninger på, hvad man gør, hvis det går galt, er en oplagt løsning.

Så de kvinder, der havner i en sådan situation, ved, hvor de skal gå hen, og hvad de kan gøre.

Et sådant materiale kunne udleveres i forbindelse med opholdstilladelsen og i øvrigt være tilgængeligt på relevante steder, herunder på skoler, biblioteker, i kvindeklubber og hos lægen.

Vi er også ved at undersøge, om det er hensigtsmæssigt, at kvinderne får adgang til informationsmaterialet i lufthavnene, hvor det vil være sidste chance for at nå dem, inden de rejser til hjemlandet og skaden måske sker.

Jeg vil undersøge muligheden for at finansiere udarbejdelsen af et sådant materiale.”